

עת"א 64737/03/18 - אור יוסף, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 64737-03-18 יוסף(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:
לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר
אור יוסף, (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד רויטל סבג שקד

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירתו של העותר, אשר הינו אסיר פלילי בבית סוהר כרמל, השפוט למאסר בן שנתיים ותשעה חודשים מיום 11/10/16 בגין עבירות של קשר לביצוע פשע ועבירות בנשק, במסגרתה מבוקש להורות למשיבים להוציאו לחופשה.

העותר טוען כי הוא מסווג לקטגוריה ב/1 ותפקודו בכלא חיובי וללא רבב, שולב לפני 3 חודשים בקבוצה טיפולית ואין לחובתו דו"חות משמעת, בדיקות השתן נקיות והוא זוכה להתייחדות ולביקורים מאשתו. נטען כי הומלץ על הוצאתו לחופשה אך משטרת ישראל מתנגדת להוצאתו לחופשה ללא הצדקה. נטען כי משטרת ישראל נסמכת על מדעים מהתקופה שלפני מאסרו של העותר וכי הנתונים העדכניים בעניינו של העותר חיוביים מאוד.

המשיב טוען כי יש לדחות את העתירה. נטען כי בקשתו של העותר לשילוב בסבב חופשות נדחתה עקב התנגדות משטרת ישראל, אליה מצטרפת עמדת גורמי המודיעין בשב"ס. הבסיס החוקי להחלטת המשיב לעניין חופשה מיוחדת הינו פקנ"צ 04.40.00 אשר עניינה חופשות אסירים (להלן: "פקודת הנציבות" או "פקנ"צ") ולפיה כל בקשה לחופשה של אסיר המסווג בקטגוריה ב/1 מחייבת קבלת אישור משטרת ישראל. ב"כ המשיב הגישה לביהמ"ש חומר סודי של משטרת ישראל ופרפרזה. נטען כי מעמדת המשטרה עולה כי לעותר קיימים סכסוכים ארוכים ועקובים מדם, שרירים וקיימים, אשר מעמידים אותו ואחרים בסכנת פגיעה. לכן, נוכח המידע והסכנה הכרוכה ביציאתו לחופשה, העלולה להביא להסלמה בין הניצים, נטען כי לא ניתן לאיין את המסוכנות, גם לא בתנאים מגבילים. נטען כי החלטת המשיב המסתמכת על עמדת המשטרה הינה סבירה, אחראית ושוויונית ואין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום לעת הזו להתערב בהחלטת שב"ס שכן לא נפל בה פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

עמוד 1

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 **אבו עינם נ' שב"ס** (30.05.2014)]. העותר נמצא בקטגוריה 1/ב - אסירים שכל יציאה שלהם לחופשה מותנית באישור הגורמים הרלוונטיים. על פי הפקודה, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון את סוג העבירה, טיבה ונסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה; ריצוי תקופת מאסר מינימלית; תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר; ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה והסיכוי שלא ישוב ממנה (סעיף ג' לפקודה), זאת בנוסף להמלצת הגורמים הרלוונטיים כאמור לעיל.

בעניינו של העותר משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו לחופשה ומעמדתה עולה כי לעותר קיימים סכסוכים ארוכים ועקובים מדם, שרירים וקיימים, אשר מעמידים אותו ואחרים בסכנת פגיעה. עייתי במדעים שנמסרו לעיוני, העוסקים ברובם בסכסוכים שקיימים עוד לפני מאסרו, אך ככל הנראה שרירים וקיימים. יש מקום להפעיל בעניין זה גם את השכל הישר ולהסיק על פי המידע שנמסר והעבירות בהן הורשע כי קיימת סכנה ויש לנקוט בזהירות רבה [ראו: רע"ב 3960/12 **מדינת ישראל נ' איתן גרלה** (14.6.2012)]. נוכח המידע והסכנה הכרוכה ביציאתו לחופשה, העלולה להביא להסלמה בין הניצים, הגם שמדובר בסכסוכים שקדמו למאסרו, אך נראה כי עודם שרירים וקיימים, נראה כי יש בסיס לקביעת המשיב כי קיימת מסוכנות וסכנה לשלום הציבור ביציאה לחופשה, גם בתנאים מגבילים. סבורני כי בנסיבות העניין החלטת המשיב המסתמכת על עמדת המשטרה הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

העתיירה נדחת.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ח, 16 מאי 2018, בהעדר הצדדים.